

[Grethe Fenger Møller]

get dårlig tone for dette samarbejde. Han må da have nogen at samarbejde med, og dem, han appellerer mest til i denne sal, er altså samtidig dem, han skælder mest ud.

Hvordan tror arbejdsministeren egentlig man kan komme videre? Jeg kan ikke opfatte det som andet end et udtryk for, at regeringen ikke ved, hvad den vil, at den er rådvild, og at den er trængt. Vi, der er i opposition, kan være meget bekymret over, at regeringen ikke i stedet for fremlægger en konstruktiv politik og prøver på at få det samarbejde igennem i folketinget, som den taler så meget om, men som den ikke gør noget som helst ved.

Lawaetz (FP):

Arbejdsministeren var lige ved at bruge udtrykket beskæftigelseslov, og det er jo noget i den retning. Jeg vil gerne sige, at jeg bliver aldrig enig, og fremskridtspartiet bliver aldrig enig med arbejdsministeren og hr. Kurt Hansen om de ting, for vi angriber problemet fra hver sin ende. Vi mener, at vi skal gøres konkurrencedygtige, og arbejdsministeren og hr. Kurt Hansen mener, vi kan lovgive os ud af hele historien ved delvis at fjerne folk fra arbejdsmarkedet.

Der var før tvivl om, om jeg overhovedet havde noget begreb om at udtale mig på lønmodtagernes vegne, og derfor har jeg lyst til at citere – med formandens tilladelse – fra et brev fra en tillidsmand, Bjarne Petersen, i Kalundborg, der bl. a. siger:

»Nu er det jo sådan, at de fleste af os kan tillade os at have vores hustru gående hjemme og passe vores hus og hjem og modtage børnene, når de kommer hjem fra skole – og derved optager vi ej heller nogen institutionsplads.«

Manden må jo have ret.

»Men det kan kun lade sig gøre« – siger han videre – »ved, at vi ind imellem tager eller kan få noget overarbejde.«

Han peger videre på, at hvis han skal køre benzin fra Kalundborg til Nakskov, kan han ikke gøre det på 8 timer, og han går videre:

»Derfor anbefaler vi hermed, at man lader lovforslaget om begrænsning og afspadsering af overarbejde bortfalde – det vil være til gavn såvel for den danske industri som for landet som helhed samt for størstedelen af Danmarks befolkning.«

Det er sådan set for mig, som får skyld for ikke at have nogen ideer om, hvad lønmodtagerne tænker, en dejlig bekræftelse at få, at den mand får øje på, at det gavner alle i samfundet, at vi har lov til at bestille noget.

Der er ikke nogen tvivl om, som det er blevet nævnt, at forslaget vil medføre anskaffelse af nye og dyre specialmaskiner. Tænk på landbruget. De skal høste på endnu kortere tid, hvis de ikke må arbejde over. Alt det skal med ind i de økonomiske betragtninger, hvis man har nogle betragtninger i den retning.

Man kunne nævne en lang række tilfælde, f. eks. monteringsarbejde. Man er indforstået med, at man betaler både for spisning og hvilepauser og det hele for at få arbejdet gjort og ikke skulle være på et eller andet fjernt sted med udetillæg i flere dage end højst nødvendigt. Det er alle tilfreds med, men det er der tilsyneladende ikke nogen der tror på; i hvert fald tror arbejdsministeren ikke på det.

Det kunne næsten lyde, som om det var en foræring, man ville give organisationerne med dette, idet man giver dem lov til at lave nogle aftaler. Den ret har de haft altid. De har frit kunnet lave de aftaler, de ville. Jeg pegede på, at i store områder er antallet af overarbejdstimer faldet. Det viser dog, at organisationerne har været i stand til at ordne problemerne selv, så dette lovforslag er altså ikke en gave fra arbejdsministeren.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg kan godt forstå arbejdsministerens skuffelse over modtagelsen af dette lovforslag, men den medførte desværre, at det forbigik hans opmærksomhed, at SF faktisk var positiv over for forslaget. Der kan også være andre grunde til, at det ikke skal trækkes så meget frem, det skal jeg ikke kunne sige noget om. Jeg vil bare godt vende tilbage til et af de punkter, som jeg før trak frem.

Jeg er enig i, at det er udmærket, hvis der bliver lavet overenskomster på dette område, sådan at man i fællesskab finder ud af nogle regler for, hvorledes problemerne bedst løses, for nogle steder løses de på én måde, andre steder på andre måder. Heri er jeg enig. F. eks. ved jeg fra typograferne – dette være sagt også til alle de ordførere, der taler, som om der overhovedet ikke er en begrænsning